

મોક્ષાર્થિના પ્રત્યહં જ્ઞાનવૃદ્ધિઃ કાર્યા ।

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રકાશ

શ્રી
વ
જ્ઞ

અંક
૧૦-૧૧

સ્વ

પૃસ્તક
૯૪

ભા
૬
૨
વા

સંવત
૨૦૩૪

સ્વ

તા. ૭મી
ઓક્ટોબર
૧૯૭૮

સ્વ. શા. જગજીવનદાસ ભગવાનદાસ

પ્રગટ :- શ્રી જૈન ધર્મ પ્રસારક સભા : ભાવનગર.

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રકાશ

: વર્ષ ૯૭ મું :

વાર્ષિક લવાજમ
પોસ્ટેજ સહિત ૬-૫૦

—: અનુક્રમણિક :—

ક્રમ	લેખ	લેખક	પાના નં.
૧	શુરુ સ્તુતિ	સ્વ. મારત્તર શામજી હેમચંદ દેશાઈ	૩
૨	કર્પૂર સૌરભ	અમરચંદ માવજી શાહ	૪
૩	અનાથ-સનાથ	રતિલાલ માણેકચંદ શાહ	૬
૪	મિચ્છામિ દુઃકંડમ્	પ્રો. હરીશભાઈ આર. યેંકર (વેરા)	૮
૫	ભાવ મન્દિર	પ્રો. હીરાલાલ ર. કાપડીયા	૧૦
૬	“ભણવા જેવું”	મણીલાલ મો. ધામી	૧૧
૭	શ્રી જૈન શ્રવે એજ્યુકેશન યોડ	નગીનદાસ જસરાજ શાહ	૧૪
૮	વિદ્યાલય દર્શન	—	૧૫

.....આ મં ત્ર જી.....

મુજ્ઞ સભાસદ.

(૧) સંવત ૨૦૩૫ના કાર્તિક શુદ્ધ એકમ ને છુધવાર તા. ૩૧-૧૦-૭૮ ના શુભ દિવસે સભાના મકાનમાં સવારના ૬થ કલાકે આપણી સભાના પ્રમુખ શ્રીચુત શેઠશ્રી (જકુભાઈ) રમણીજીલાલ ભોગીલાલ તરફથી હુગ્ધપાન કરાવવામાં આવશે

(૨) કાર્તિક શુદ્ધ પંચમીને રોજ રવીવારના સભાના હોલમાં કલાત્મક રીતે જ્ઞાન ગોઠવવામાં આવશે.

(૩) કાર્તિક શુદ્ધ છઠ્ઠને સોમવારના રોજ સવારના ૯-૩૦ કલાકે જ્ઞાન સમીપે શ્રી પંચજ્ઞાનની પૂજા રાગરાગણી પૂર્વક ભણાવવામાં આવશે.

ઉપરના પ્રસંગોએ હાજરી આપવા આપને ભાવભર્યું આમંત્રણ છે.

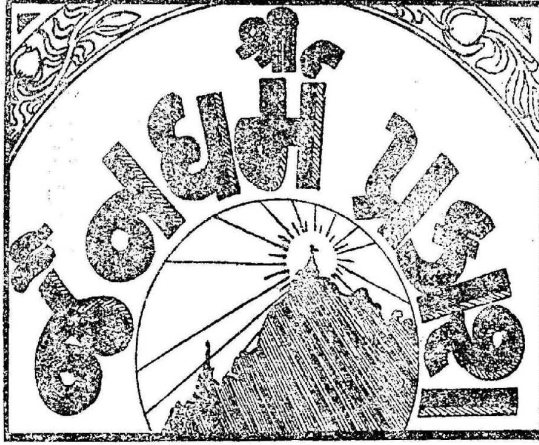
શ્રી જૈન ધર્મ પ્રસારક સભા
ભાવનગર.

દીપચંદ જીવજીલાલ શાહ

તથા

જયંતિલાલ મગનલાલ શાહ

મંત્રી

પુસ્તક હજમ
અંક ૧૦-૧૧

શ્રાવણ-ભાદરવા

વીર અ. ૨૫૦૨
વિક્રમ સ. ૨૦૩૪

૧ ગુરુ સ્તુતિ ૧

ત્રીકવંદ્ર ગુરુતણી હૃદયથી સેવા ખરી આચરી
વાણીનીર વિભુતણી જગતનાં વિસ્તાર સ્નેહે કરી
પૌઠાવસ્થામાં પ્રકાશ કરવા આયું નવા વર્ષમાં
આપો શક્તિ અપૂર્વ આજ સુજતે તો વિચરુ હર્ષમાં

સ્વ. માસ્તર શામજી હેમચંદ દેશાઈ

કર્પુર સૌરભ

(હપ્તો ૫ થો ચાહુ)

પ્રસારક - અમરચંદ માવજી શાહ

૬૨. જેઓ નિર્મળ શીલવ્રતને પાળે છે તેને ચરિત્રપણા સુખકારક થાય છે, પરંતુ શીલવીકળ-દુશચારી જીવોને દિવસ ચિન્તાચરિત્ર પણાથી સુખકારક થતો નથી; એમ સમજી સહુ શાણા સજ્જનોએ પવિત્ર શીલવ્રતનું નિર્મળ ભાવથી પાલન કરવાની જરૂર છે.

૬૩. સમભાવ-શાન્ત ભાવનું સેવન કરનારા જેઓ એક નિશ્ચયવાળા છે, કર્મ શત્રુઓનો પરાભવ કરવા જેમનું દ્રઢ લક્ષ છે અને વિષય વિકાશેથી જેઓ લેવાતા નથી તેવા શ્રેષ્ઠ સાધુજનો ખરેખર ભક્તિ લાયક છે.

૬૪. જે ઈન્દ્રિયોને કબજે રાખવામાં શુરા છે, નવાં કર્મ બંધન કરવામાં કાપર છે, વળી તત્ત્વચિંતક હિતસ્વીને સ્વશરીર ઉપર પણ સ્મૃતરહિત છે, પરિષદો રૂપ મહા-શત્રુઓનું બળ હાવવામાં અને કષાયોનો નિશ્ચય કરવામાં શુરા છે તેજ ખરા મુરચીર કહેવાય છે.

૬૫. સહુ જીવોને તમે સ્વાત્મા સમાન ગણી, સહુ સાથે બંધાયારા રાખો. તેમને દુઃખ સંકટ પડે તેમાં બનતી સહાનુભૂતિ આપો. તમે તેવો દુરમન હોય તેને પ્રેમથી અપનાવો-પોતાનો મિત્ર કરો.

૬૬. પાપ કર્મ પ્રત્યે ભલે તિરસ્કાર રાખો પણ પાપી જીવ તરફ લગાર નિરસ્કાર ન રાખો. શુદ્ધ પ્રેમ ભાવથી તેની ભૂલ સુધારવીને તે ફરી ફરી પાપ કર્મથી દુઃખી થવા ન પામે એવો એને પુણ્ય માર્ગ બતાવો.

૬૭. જેમ અને તેમ ભોજનાદિક વ્યવહારમાં સંયમને સાદાઈ રાખો, વસુ પોષાકમાં પણ સાદા બનો, શુદ્ધ વસ્તુથી સંતોષ થશે વિશ્વપ્રેમ (સંપૂર્ણ જગત) સાથે પ્રેમભાવ બંધત રાખી સઘળાં હિતકાર્ય કરો, તમામ પાપકર્મ તજી, શુદ્ધ નિર્મળ ધર્મકર્તવ્ય સેવતા રહો. સહુનું કલ્યાણ થાય એવી મૈત્રી ભાવના સદોદિત બનતી રાખો,

૬૮. સુખી થવાનો ફક્ત એક જ માર્ગ છે ને તે ઈશ્વર પર શ્રદ્ધા અને વિશ્વાસ રાખવો. જેને ઈશ્વર પર વિશ્વાસ છે તે દુઃખી થતો નથી. અને કદાચ દુઃખ આવે તો તેની પરવા કરતો નથી, તેથી તેને દુઃખ પણ સુખરૂપ થાય છે.

૬૯. સાદાઈ રાખવી, બીન જરૂરી નકામી વસ્તુનો ત્યાગ કરવો, તેના વગર ચક્ષાવી લેવું. ખોટા આવેશમાં આવી સ્વશકિતનો દુરુપયોગ ન કરવો; સંચિત શકિતનો સારામાં કાર્યમાં ઉપયોગ કરતાં રહેવું, દ્રઢ (નૈષ્ઠિક) શ્રદ્ધાચર્ચ પાળવું, ન્યાય નીતિને પ્રમાણીકતાને

પ્રાણસમાં લેખવાં, સંતોષ વૃત્તિ બજવી, સહુને આત્મ સમાન ગણી પ્રતિકુળતા નહીં ઉપજવતાં અનુકુળ આચરણ સેવવું. એ સર્વ સામાન્ય સનાતન નીતિ રીતિ સદાય લક્ષ્યગત રાખી રહેવું.

૭૦. ચા, ખીડી, હોટેલનું ખાણું, નીસો, મદ ઉપજાવે એવી ચીજોનું સેવન, મોહક દેશનેબલ વસ્ત્ર પાત્રાદિકની વપરાશ અને માન ચાંદ વિગેરેને સુગંધજનો સારા જાણી મહત્વ આપે છે, ત્યારે દીર્ઘદ્રષ્ટિને દેશદાઝવાળા દરેકે દરેક લાઈ ખેંદેન તે બધાને ભારે અનર્થ અને આવીને આપનાશા સમજી તણ દે છે, અને બુદ્ધ સ્વદેશી વસ્ત્ર-પાત્ર ખાનપાત્રાદિકનેજ ગુણકારી સમજીને પસંદ કરે છે.

૭૧. દીન હુખી જનોનું હુઃખ દુઃખ દુર કરવા આપણું તન-મન-ધનથી ખતતો પ્રયાસ કરવો તેમના હુઃખનું કારણ શોધી તે હુઃખનો સમુળમો અંત આવે તેવા પ્રકારનો ઉપાય કરવો. કોઈપણ દીન હુખીનું હુઃખ જોઈને આપણું હૃદય દ્રવવું જોઈએ અને તેનાં હુઃખયે અંત આવે અથવા એાછાં યતાં જાય તેવું વર્તન આપણે રાખવું જોઈએ. સુખી અને સદ્ગુણ મનુષ્યોને જોઈને દિલમાં રાજી થવું જોઈએ.

૭૨ સાદુ સાત્વિક પરિચિત નિયમિત નિર્દોષ ઈચ્છિત ખાનપાન કરવાથી શરીરનું આરોગ્ય ઠીક સચવાય છે અને આપણાં નિત્યકર્તવ્ય સ્ખલના રહિત સાધી શકાયો.

૭૩ શરીરનો સચો ખમડ ત્યારે તેને નિયમમાં લાવવા, મળતી શુદ્ધ કરવા ખંધન ઉપવાસાદિક અકસીર ઉપાય છે, છતાં નિર્ખળ મનના લોકો શરીર મમતાથી હુઃખ રૂપ ધાય એવું નકામું ખાનપાન કર્યા કરે છે આપણા લોકો આરોગ્ય રક્ષાના નિયમો કયારે પાળતા શી મશે ?

૭૪ શુદ્ધ હવા પાણી પ્રકાશ એ સ્થળમાં સહે જે મળે એવું સુંદર નિર્દોષ સ્થળ રહેવા માટે પસંદ કરવું જોઈએ ગંદકી કે દુર્ગંધીથી દ્રષિત સ્થાન ન હોવું જોઈએ વસાદિક આદા પણ સ્વચ્છ રાખવા જોઈએ.

૭૫ જેમ કાદ લોઢાને ખાઈ જાય છે, તેમ આળસ-પ્રમાદ એકીપણું પર શરીરને લગાડી નાંખે છે. શરીરને સારી રીતે કસતાં રહેવું જોઈએ, જેથી તે સુખશીલ બની એકાગ્રસ્ત થઈ ન જાય.

૭૬ સુખે પચીશકે એવો આદો અને સાત્વિક નિર્દોષ વનસ્પતિ ખોરાક નિયમિત વખતે માફકસર લુધાને શાંત કરવા તેમજ ક્ષીણતા દુર કરવા લેવો જોઈએ.

૭૭ શરીર આરોગ્ય સારું સચવાય તો ચિત્ત પ્રસન્ન રહે છે, અને ચિત્તની પ્રસન્નતાથી સુખશાંતિમાં વધારો થઈ શકે છે. જેથી પરિણામે પરબવ પણ સુધરી શકે છે.

[કેમશઃ]

અનાથ—સનાથ

લેખક : રતિલાલ માણેકચંદ શાહ

જ્યાં સુધી આપણે આપણા અત્માના ગુણોને પિછાણતા નથી ત્યાં સુધી આ અનંત એવા સંસારમાં આવન જાવન કર્યા કરીએ છીએ, તેમાં ધુમ્મસ કરીએ છીએ, અને અનંતા દુઃખો ભોગવ્યા જ કરીએ છીએ; સતપુરૂષોએ સંસારને દુઃખ રૂપ જ કહ્યો છે, કારણ કે સંસારમાં માનેલું સુખ તે કાલ્પનિક છે. કલ્પનાથી ઉભુ કરેલું છે; સાચે સાચ તે સુખ નથી, કારણ કે તે કાયમ ટકતું નથી. અજ્ઞાનતાને વશવર્તી જન્મ-મરણના વિષ ચક્રમાં અટવાઈ ગયો. તૃપ્તારૂપી મૃગજળ પાછળ અનંતકાળથી આથડયો. પરંતુ સંસાર દુઃખ રૂપ લાગ્યો નહિ જ્યારે સંસાર પરથી દ્રષ્ટિ હટે ત્યારે પરમાર્થ પ્રત્યે ભાવ જાગે. અનાદિકાળનો આ સંસાર છે; વિતરાગ ભગવંત મહાવીરે જમાલીને કહ્યું હતું કે સંસાર શાશ્વત છે અને અશાશ્વત પણ છે. આવોને આવો સદા રહેવાનો છે. માટે શાશ્વત અને અસુક આત્માની અપેક્ષા એ તે અશાશ્વત છે. જીવ જાગેને સાચો પુરૂષાર્થ આચરતો તે સંસારથી સુકત થઈ શકે છે; તેથી અનંતકાળનો સંસાર હોવા છતાં પણ પ્રત્યેક જીવ તેમાં અનંતકાળ રહે તેવું નથી. અનાદિસંત પણ છે.

જ્યાં સુધી આપણે મિથ્યાત્વમાં આળોટ્યા કરીએ છીએ અને સમકિતનો આવિસ્કાર કરી શકતા નથી ત્યાં સુધી ભયંકર એવી ભવાયીમાં ભટકવાનું ચાલુ જ રહે છે. પ્રત્યેક પાપનું મૂળ મિથ્યાત્વ છે; માટે પ્રથમ મિથ્યાત્વને દુષ્ટ કરવું આવશ્યક છે. અજ્ઞાનતાને કારણે જીવ અહમને પોષે છે. ધન, રૂપ, બળ, વિદ્યા, કુળ, ભતિ, ઐશ્વર્ય અને તપ એ આઠ પ્રકારના મદ છે. તેમાં આત્મા અટવ ધૂંજાય છે. સંસારનું કહેવાનું સામાન્ય સુખ પ્રાપ્ત થયું તેમાં અહંકાર કરે છે. અનંતાનું બધી કષાય મિથ્યાત્વ સાથે રહે છે. પ્રથમ તેને વિલીન કરવાની જરૂર છે. સત પુરૂષો કહી ગયા છે કે, “જો માન ન હોય તો અહીંજ મોક્ષ હોય” હું બાણ છું તેમ થાય છે તે અનંતાનું બધી માન છે, તે જાણ તો સમકિત થાય, મિથ્યાત્વ જાણ ત્યાંથી જ મોક્ષની શરૂઆત છે, જ્યાં સુધી કર્મ આત્મા પર છવાયેલા છે ત્યાં સુધી તે સંસારમાં અથડાયા કરે છે.

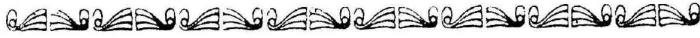
વિતરાગ ભગવંતો, સિદ્ધો ભગવંતો કર્મથી અલિપ્ત થઈ ગયેલા છે એટલે કે પૂર્ણતાને પામેલા છે. તેથી તેમનું અવલંબન લેવું આવશ્યક છે; ભગવંતે કહેલા તત્ત્વ વિના મોક્ષનો આવિર્ભાવ થઈ શકે તેમ નથી. અને તે માટે પ્રથમ સુદેવ, સુશુર, અને સુધર્મ ને શરણે જવું અત્યંત જરૂરી છે. અને પ્રત્યેક ક્ષણે હું શું કરી રહ્યો છું તેના સંદર્ભમાં વિચારવું જોઈએ. પાંચ ઈંદ્રિયોના વિષયોમાં આળોટ્યા કરવું તે પ્રપંચ છે, પરમાર્થના રાહ પર પગ ચાંપવા હોય તો ઈંદ્રિયોનો સંયમ જોઈએ. આપણો આત્મા વિભાવદશમાં ધુમ્મસો હોવાથી સંસારિક સુખોમાં રાખ્યા કરે છે એટલે તેને લાડી, વાડી, ગાડી, બાગ-બગિચા, વિષય-કષાયો, કુટુંબજનો, ધનાદિમાં આકર્ષણ રહે છે અને

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રકાશ

[૭]

તે તેમાં સુખ માને છે જે પરિવર્તન શીલ ચલાયમાન અને વિતાશક છે, એક દિવસ તે છુટી બંધ છે અગર છોડવા પડે છે. જે છોડવાનું છે તેને સારું માની બેઠો છે. તેથી તે છુટે પણ કેવી રીતે ?

અનાદિ કાળથી અજ્ઞાનથી અંધ થયો છું, પણ મહુગુરુના ઉપદેશથી અજ્ઞાન વિલીન થાય અને વિવેક પ્રાદુર્ભૂત થાય. પરંતુ એવી વિવેક કરવાની શક્તિ પણ મારામાં નથી. બે વિવેક તો આવિષ્કાર થાય તો તે અજ્ઞાન હુપ્ત થાય એવો જીવ બળવાન છે. વિવેક એટલે સત્ય વસ્તુનો નિષ્ક્રય કરવો તે છે. જડ અને ચેતનને તે જેમ છે તેમ પિછાનવા, તત્વની સાચી સમજ, દેહ અને આત્માની ભિન્નતા બાજુથી તે વિવેક છે જ્યાં અજ્ઞાનતા હોય ત્યાં વિવેક સંભવી શકે નહિ અને જ્યાં વિવેક ન હોય ત્યાં મૂઠતા હોય, વિવેક શક્તિ એટલે ભેદ જ્ઞાન. અજ્ઞાન દશામાં પણ બે છૂટવાની જિજ્ઞાસા હોય તો મૂઠ ન કહેવાય. પરંતુ જ્યાં વિવેક શક્તિ નથી અને તેનું જ્ઞાન પણ નથી તે નરી મૂઠતા છે. આત્મ લક્ષણી ખબર નથી; તેનો વિચાર પણ નથી, છતાં પોતાને કાલો સમજે અને હું બધું સમજું છું એમ માને તે મૂઠ છે; અજ્ઞાન દશામાંથી બહાર આવવું હોય તો સત પુરૂષના આશ્રયે જવું જોઈએ પરંતુ તેન નથી તેથી હું નિરાશ્રિત છું, અનાથ છું, જેનું આ સંસારમાં કોઈ ન હોય તે અનાથ કહેવાય ખરોનાથ આત્મા છે, તેનો આવિર્ભાવ થાય ત્યારે; સનાથ થવાય.

દુઃખ અવસાન

શ્રી ભાવનગર જૈન શ્રવેતામ્બર મુર્તિપૂજક તથા સંઘનાં માજી મંત્રી તથા આપણી સમાનાં ઉપપ્રમુખ શાહ જગજીવનદાસ ભગવાનદાસ ચા વાળાનું તા. ૩૧-૮-૭૮ ને ગુરુવારે બપોરે ૮૮ વર્ષની ઉંમરે અવશાન થયેલ છે તેથી જૈન સમાજને એક મહાન ખોટ પડી છે તેઓશ્રી અનેક જૈન સંસ્થાઓ સાથે સંકળાયેલા હતા. તેઓ દરેક ધાર્મિક પ્રવૃત્તિમાં ઉડે રસ લેતા હતા. તેઓ સ્વભાવે ખુબજ નમ્ર અને સરળ હતા. તેઓ પાસે આવેલ કોઈ પણ દીન દુખયારો ખાલી હાથે પાછો જતો નહિ. તેઓ એક ઉત્તમ જીવદયા પ્રેમી હતા. તેઓ એ જીવનમાં ઘણા ઢોરોને અભય દાન આપેલ તેઓ એ ઘણા વર્ષો સુધી શ્રી સંઘની તન મન અને ધનથી સેવા કરી છે આપણે એક ઉંડા વિચારશીલ અને વ્યવાહાર કુશળ, ઉદારદીક્ષ આત્મા ગુમાવેલ છે, તેમના અવશા નથી આ સલા શોકની ઘેરી લાગણી અનુભવે છે. પરમ કૃપાળુ પરમાત્મા તેમના આત્માને શાંતિ અર્થે તેવી પ્રાર્થના કરીએ છીએ. તેમની એક પુત્રી તથા તેમનો વિશાળ પુત્રો-પુત્રી પરિવારને આવી પડેલ દુઃખ સહન કરવાની શાશન દેવ શક્તિ અર્પે એજ અભ્યર્થના.

લી. તંત્રી,

મિચ્છામિ દુઃકકટમ્ ।

લેખક : પ્રો. હરીશભાઈ આર. ખેડર (વોરા)

બી.એસ.સી.એમ.ઈ.ડી.

શ્રાવણ માસમાં હિન્દુઓના મોટા ધાર્મિક તહેવારો આવે છે. દરેક ધર્મમાં મુખ્ય તહેવારો આવે ત્યારે ચોક્કસ હેતુથી અમુક પ્રકારની ક્રિયાઓ કરવામાં આવે છે. જેમકે વૈષ્ણવોના મુખ્ય તહેવાર જન્માષ્ટમી છે અને શ્રીકૃષ્ણ જન્મોત્સવ પરમાનંદથી ઉજવે છે. તેવું જ પારસીમાં પટેટી; મુસ્લીમોમાં ઇદ, ખ્રિસ્તીમાં નાતાલ વગેરે છે. તે દરેક ધાર્મિક તહેવારોની દ્રષ્ટિએ જૈનો જરા જુદા પડે છે, તે સમજવા પ્રયત્ન કરીએ.

જૈનો જેને પર્વાધિરાજ પર્થુપણ કહે છે તેમાં સંવત્સરિ પર્વ તેવું જ મહત્વ છે. આ પર્વાધિરાજ પર્વની ઉજવણી માટેની જાગૃતિ લાવવા માટે સૌથી પ્રથમ “સંવત્સરિ” પૂર્વે ૧ માસ પહેલાં “માસ ક્ષમાણુ ધર” ઉજવવામાં આવે છે. આઠ દિવસ પૂર્વે “અઠ્ઠાઈ ધર” અને ત્રણ દિવસ પૂર્વે “તેલાધર” ઉજવવામાં આવે છે. પછી “સંવત્સરિ પર્વ” આવે છે જાણે કેાઈનો મહાન વરદાદો નીકળવાનો હોય જેમાં પ્રથમ અનેક પ્રકારના વાદ્ય સંગીત પછી નાના મોટા વાદનો અને મુખ્યા પ્રજાજનો અને પછી છેવટે મુખ્ય વ્યક્તિની સવરી આવે તેવી કલ્પના સંવત્સરિ માટે થાય છે. સંવત્સરિ પર્વ આવતાં પહેલાં તેને માટેની જાગૃતિ સજાનતા-ઉપયોગ, કેળવવા માટે તેવું આયોજન કરવામાં આવ્યું છે.

આવા મહાન “સંવત્સરિ પર્વનો” હેતુ શો હશે તેવો પ્રશ્ન સ્વાભાવિક રીતે થાયજ. શું તેમાં કોઈ ભગવાનનો જન્મોત્સવ ઉજવવાનો છે? શું ત્યારે અગ્રગણ્ય આચાર્ય ગણધરણ કે પન્થાસજીતું સન્માન કરવાનું છે? શું તે દિવસે જૈન તત્વગરો અરસ પરસ મિજબાની ગોઠવી આનંદ-પ્રમોદના સાધનો ઉપયોગ કરવાના છે? શું તે દિવસે મોટો જમણવાર ગોઠવીને અન્ય સમાજને પ્રભાવિત કરવાનો છે? શું તે દિવસે કિડા મહોત્સવ કે મનોરંજન કાર્યક્રમે ગોઠવીને મેળાવડો કરવાનો છે?

“સંવત્સરિ” મહાપર્વમાં ઉપર જેવું કશું જ નથી. તે “ક્ષમાપના” પર્વ છે ક્ષમાપના પર્વ ઉજવવા માટે સતત આઠ દિવસ પર્થુપણ નિમિત્તે ઉજવવામાં આવે છે આ ઉપરથી જ “ક્ષમા”નું મહત્વ જૈન ધર્મમાં કેટલું છે તે સમજી શકાય છે.

હવે આપણે “ક્ષમાપના” શું છે તે સમજવા પ્રયત્ન કરીએ.

લામેમિ સવ્વેં જોવા સવ્વેં જીવાંવિ હમંતુમે । મિત્તિમેં સવ્વ ભૂસુ વેરમજં નં કોણ્ઈ ॥

આ ગાથા (શ્લોક) સમજવા પ્રથમ પ્રયત્ન કરીએ.

સૌથી પહેલું પદ લામેમિ સવ્વેં જીવાં એટલે કે “હું” સર્વ જીવોને ખમાવું છું. ક્ષમાવું” પહેલા પદમાં ખીલની ક્ષમા યાચતા નથી પરંતુ સર્વ જીવોને ખમાવવાની (ક્ષમાવવાની) વાત છે. ત્યાંજ વીતરાગ વાણીની ખૂબી છે. પહેલા ક્ષમા આપવાની પછી

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રકાશ

[૯]

ક્ષમા યાચવાની. પહેલું કામ વધુ અગત્યનું છે, એટલું જ નહીં કહી ન પણ છે. દુષ્કર છે એટી દુષ્કર છે. બીજાની ક્ષમા માગી લેવી તે તો સહેલું છે. પરંતુ બીજાને ક્ષમા આપવી તે તો વીરપુરુષનું જ કાર્ય છે. ક્ષમાવંત બનવું એટલે બીજાએ કરેલી ભૂલો-દોષો અપમાન નિંદા વગેરે નો બદલો લેવા સમર્થ હોવા છતાં પણ તે ભૂલી જવું તેને ક્ષમા આપવી. તેમાં નિર્બળતાની નિશાની નથી. કાયરાતાનું લક્ષણ નથી શૂરવીરપણુંનું લક્ષણ છે. ક્ષમા આપ્યા પછી જે તે વ્યક્તિ સાથેનો ભૂ કાળ તદ્દન ભૂલી જવાનો ! તે જે તે વૈરનો સમૂળનો નાશ ! કેટલી અદ્ભૂત વાત છે. આવી ક્ષમાના ઉદાહરણો આગમમાં સંખ્યાબંધ છે. ખંધક સન્યાસીની ચામડી ઉનારનાર માણસને એક જ મિનિટમાં ચમત્કાર બતાવી શકનાર ખંધક સન્યાસીની ક્ષમા આપણે અગાઉ જોઈ ગયા છીએ. જેણે ધરણેન્દ્ર સાક્ષાત સહાય કરવા આવેલ તે શ્રી પાર્શ્વનાથની કમઠ પત્થેની ક્ષમા કેવી અનોકી હતી ! એક જ મુઠિ પ્રહારથી જે ભરતના પ્રાણ લઈ શકે તેવા શ્રી બાહુબલિજી જેણે મુઠિ મારવા ઉપાડેલ હાથે ક્ષમા વડે કરીને પોતાના જ કેશનું લોચન કર્યું. જેની સેવામાં અહોરાત્રી શકેન્દ્ર મહારાજ રહેતા તેવા મહાવીર પ્રભુએ પોતાના કાનમાં ખીસા મારી જનાર પ્રત્યે આવી અદ્ભૂત ક્ષમાનો પ્રયોગ કર્યો હતો. વાંચક વર્ગ આપ ક્યારેક આ પ્રયોગ કરી જોશો તો આપને જ્યાંસ આવશે કે કેવો અનંત શક્તિમાન આત્મા આપના આ સ્થુર દેહમાં બિરાજી રહ્યો છે. ક્ષમાધારક ક્રમેકરીને પોતાના આત્માનું વિર્થ દ્વારવે છે અને કર્મદળનો નાશ કરે છે તમને નુકશાન કરનાર વ્યક્તિ તમને ગાળદેનાર વ્યક્તિ તમારા પૈસા પાડનાર વ્યક્તિ, તમારી સાથે અગડો કરનાર તમને માર મારનાર વ્યક્તિ વગેરે સર્વેને તમે સંવત્સરી પર્વના દિવસે ક્ષમાવો છો ને ? તે વ્યક્તિ ફરીથી કોઈ ગરજ અનુસાર તમારી પાસે કામ માટે આવે ત્યારે તે બધું ભૂલીને તેનું કામ કામ કરી આપો છો ને ? કે હવે આ ઠીક લાગમાં આવ્યો છે તેવું વિચારો છો ? ને પાછળ પ્રમાણે થતું હોય તો તે માત્ર ‘મિચ્છાત્રી દુકકડમ્’ વાણીમાં જ છે. આત્મા-પોતાને જ છેતરી રહ્યો છે તેના જેવું માયાકપટ બીજી શુ હોઈ શકે ? “ક્ષમાવું છું” કહેનાર વ્યક્તિ બીજે જ દિવસે ક્રોધ વેર અને અગડાના ભાવમાં ખેંચાઈ જતો હોય તો તેને ક્ષમાવંત કેમ કહીએ. માટે ક્ષમા આપવી તે દુષ્કર કાર્ય છે. કાયરનું કામ નથી.

શ્રીવીરરાગ પ્રભુ કહે છે કે ક્ષમા આપીને બીજાની ક્ષમા માગો બીજા જે જીવે પ્રત્યે તમારાથી કોઈ અચેત્ય વર્તન થયું હોય તે સર્વેને તમે કહો કે “સર્વો જીવાવી ખમંતુ મે” મન સર્વ જીવો ક્ષમાવો (ક્ષમા આપો) ક્ષમાવીને જ ક્ષમા માગવાનો અધિકાર છે. અને ખંને ક્રિયા થઈ જાય પછી જ “આ જગતના સર્વ જીવા મારા મિત્ર છે” તે શક્ય બને છે. “મિત્તિમે સબ્બ ભુએસુ-” અને જ્યારે સર્વ જીવો મિત્ર છે ત્યારે જ “વેર મઅકમ્ ન દેણ્ઠ” “મારે કોઈની સાથે વૈર ભાવ નથી” તેમ બને છે.

अस्तु सुदोषु किं बहुना ।

પ્રાધ્યાપક બી. એફ. કોલેજ

સુરેન્દ્રનગર.

ભાવ-મંદિર

લેખક : પ્રો. હીરાલાલ ર. કાપડિયા

જિનાલય, જૈન દેરાસર, જિનભવન છે ઇત્યાદિ શબ્દો દ્રવ્ય-જિનાલય અંગે વપરાતા આવ્યા છે. પ્રત્યેક વસ્તુનો દ્રવ્ય અને ભાવ એમ બંને પ્રકારે વિચાર થઈ શકે એમ લાગે છે. આમ હોઈ મંદિરનો પણ બે રીતે નિર્દેશ થયેલો જોવાય છે. દ્રવ્ય-મંદિર અને ભાવ-મંદિર કેટલાયે દ્રવ્ય-મંદિરોના પરિચયો પ્રકાશિત કરાયા છે પરંતુ ભાવ-મંદિર માટે જવદ્દે જ પ્રયાસ થયેલો જોવાય છે. આમ હોઈ હું અત્ર ક્ષમાવિજ્ઞયના શિષ્ય જિનવિજ્ઞય કૃત ભાવ-મંદિર કે જે ઘણાં વર્ષો ઉપર જૈન શ્રેયસ્કર મંડળે પ્રતિ-ક્રમણનાં સૂત્રો કે સેવા કોઈ નામથી પ્રસિદ્ધ કરેલા પુસ્તકમાં પૃ ૫૦૪, ૫૦૫માં પ્રસિદ્ધ કયું છે તે અત્ર સામાર રજુ કરું છું.

‘સમકિત દ્વાર પ્રભારે પેસતાંજ પાપ પડ્યા થયાં દૂર રે;
માતા મરુદેવીનો દાડસોજ, દીકાં આનન્દપૂર રે,—૧ સમકિત
આયુર્વર્જિત સાત કર્મનીજ, સાગર કોડા કોડી હીન રે;
સ્થિતિ પ્રથમ કરૂણે કરીજ, વીર્ય અપૂર્વ મોગર લીન રે,—૨ સં
ભંગલ ભાંગી ખાઘ કયાયતીજ, મિથ્યા મેહની સાંકળ સાય રે;
બાર ઉઘાડયાં રામ-સ વેગનાજ, અનુભવ-ભવને બેકા નાથ રે,—૩ સં
તોરણ બાંધ્યાં જીવ દયા તણાંથી, સાથીઓ પૂર્વો પ્રદ્ધા રૂપ રે;
ધૂપઘટા પ્રભુગુણ અનુભાદનાજ, દીપ આક મગળ અનુપ રે,—૪ સં
સંવર-પાણીએ અંગ પખાડ્યાજ, કેસર ચન્દન ઉત્તમ ધ્યાન રે;
આત્મરૂચિ મૃગમદ મહમહેજ, પંચાચાર કુસુમપ્રધાન રે,—૫ સં
ભાવે પૂજો રે પાવન આત્માજ, પૂજો પરમેશ્વર પરમ પવિત્ર રે;
કારણ જોગે કારજ નીપજેજ, ક્ષમાવિજ્ઞય જિનઆગમરીતં રે,—૬ સં
પ્રસ્તુત કૃતિનું સવિસ્તર વિવેચન અઘાપિ અપ્રકાશિત જ હોય તો સ્ફુદ્ય સાદર
વધને તે રજુ કરવા સાદર વિરૂપિત કરું છું. એ જો નહિ જ સ્વીકારાય તો હું મારાથી
બનતો પ્રયાસ કરીશ. અત્યારે તો જિનવિજ્ઞયનો સંક્ષિપ્ત પરિચય આપી આ લઘુલેખ
પૂર્ણ કરું છું.

જિનવિજ્ઞયએ ‘ભયા’ ગરજના પંચાસ સત્યવિજ્ઞયના સન્તાનીય અને ક્ષમાવિજ્ઞયના શિષ્ય થાય છે. એ એ રાજનગરના-અમદાવાદના શ્રીમાળી વણિક ધર્મદાસ અને એમની પત્ની દાડકુંવરના પુત્ર થાય છે. એમનું મૂળ નામ ‘પુશાલ’ છે. એમનો જન્મ સં. ૧૭૫૨માં, દીક્ષા ૧૭૭૦માં અમદાવાદમાં અને સ્વર્ગગમન સં. ૧૭૯૬માં પાદરામાં. એમની કેટલીક કૃતિઓની ચોવીસીઓ વીશી ઇત્યાદીની નોંધ જૈન ગુર્જર કવિઓ (ભા. ૨, પૃ. ૫૬૩-૫૬૬)માં છે એમાં તો ભાવમંદિરનો નિર્દેશ જણાતો નથી.

“ જાણવા જેવું ”

[૧૧]

લેખક : મહુડીલાલ મો. ધારી

ત્રણ લોકમાં અકૃતીમ ચૈતાલયની સંખ્યા ૮૫૬૯૭૪૮૧ છે. તે દરેકમાં ૧૦૮ જિનપ્રતિમા રતન મય છે એટલે ૮૫૬૯૭૪૮૧×૧૦૮=૯૨૫૫૩૨૭૬૪૮ જિનપ્રતિમા ત્રણલોકમાં છે.

ઉદ્ધૃ લોક મધ્ય લોકને પાતાલ લોક છે તેમાં ઉદ્ધૃ લોક માં ૮૪૬૭૦૨૩ જિનમંદિરો છે તે નીચે પ્રમાણે છે.

સૌ ધર્મ	સ્વર્ગમાં	૩૨૦૦૦૦૦	જિનમંદિરો
ધર્માન	”	૨૮૦૦૦૦૦	”
સનતકુમાર	”	૧૨૦૦૦૦૦	”
મહેન્દ્રકુમાર	”	૮૦૦૦૦૦	”
બ્રહ્મ બ્રહ્માતર	”	૪૦૦૦૦૦	”
લાતવકાપીપઠ	”	૫૦૦૦૦	”
શુક મહાશુક	”	૪૦૦૦૦	”
સતારચ્છદ્રાચ	”	૬૦૦૦	”
આનત પ્રાનન	”	૭૦૦	”
આરણ્ય અરણ્ય			
અર્થો ગ્રેયકમાં		૧૧૧	”
મધ્ય ગ્રેયકમાં		૧૦૭	”
ઉદ્ધૃ ગ્રેયકમાં		૬૧	”
નવ અનુદિશીમાં		૬	”
પાંચ અનુત્તરમાં		૫	”

ચોરાશી લાખ સતાણુ હજાર ત્રેવીશ ૮૪૬૭૦૨૩

મધ્ય લોકમાં ૪૬૮, જિનમંદિરો છે તેમાં પંચમેડના ૮૦ને નંદિયર ક્ષિપતાં પર બાવન જિનમંદિરો સહીતના ૪૬૮ મંદિરો નીચે પ્રમાણે છે. મધ્ય લોક કે જ્યાં આપણે રહીએ છીએ. તે લોક છે. આ અકૃતીમ ચૈતાલય છે.

મધ્ય લોકમાં ૪૫૮ જિનમંદિરોની સંખ્યા :-

પંચમેડના	૮૦	જિનમંદિરો છે.
વક્ષારના	૮૦	”
ગજદેવના	૨૦	”
કુંભાચલના	૩૦	”
વિજયાના	૧૭૦	”

૧૨]

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રકાશ

પાગભૂમિના	૧૦	"
છિન્નાકાર	૪	"
માતુષોતરના	૪	"
નંદિચરદ્રિયના	૫૨	"
કુંડલના	૪	"
રૂચના	૪	"

ચારસો અઠાવન ૪૫૮

અથો અથવા પાતાલ લોકમાં ૭૭૨૦૦૦૦૦ જિનમંદિરો છે તેની સંખ્યા :-

અશુરકુમારનાં	૬૪૦૦૦૦૦	જિનમંદિરો છે.
નાગકુમારનાં	૮૪૦૦૦૦૦	"
હેમકુમારનાં	૭૨૦૦૦૦૦	"
વિદ્યુતકુમારનાં	૭૬૦૦૦૦૦	"
અગ્નિકુમારનાં	૭૬૦૦૦૦૦	"
પવનકુમારનાં	૬૬૦૦૦૦૦	"
મેઘકુમારનાં	૭૬૦૦૦૦૦	"
ઉદ્ધીકુમારનાં	૭૬૦૦૦૦૦	"
દ્વીપકુમારનાં	૭૬૦૦૦૦૦	"
દિગકુમારનાં	૭૬૦૦૦૦૦	"

૭૭૨૦૦૦૦૦

સાત કરોડ બોતેર લાખ જિનમંદિરો છે

ઉદ્ધલોક	૮૪૬૭૦૨૩
મધ્યલોક	૪૫૮
પાતાલ લોક	૭૭૨૦૦૦૦૦

૮૫૬૯૭૪૮૧

કુલ આઠ કરોડ છપન લાખ સતાણું હજાર ચારસો એકાશી જિનમંદિરો છે.

આ શાશ્વત જિન બીબો અને જિનાલયો છે અકૃત્રીમ એટલે કેાઈએ બનાવેલા નથી આથી અનાદિ છે લેમજ કેાઈ કાળમાં તેનો નાશ થતો નથી માટે અનંત છે. એટલે આદિ અનંત છે. જ્યારે મનુષ્યોએ બનાવેલ જિનમંદિરો લાખો વર્ષોના હોય છતા નાટ થઈ ગયા હોય છે એવા હજારો વર્ષોના મંદિરોના ખંડેરો હાલમાં જોવામાં આવે છે. માટે આ અકૃત્રીમ જિનાલયોનો મહીમા અપર પાર છે.

આ મંદિરો ઉત્કૃષ્ટ, મધ્યમ, જઘન્ય ત્રણ પ્રકારના છે.

(૧) ઉત્કૃષ્ટ જિનમંદિરની લંબાઈ ૧૦૦ યોજન છે પહોળાઈ ૫૦ યોજન છે ને ઉચાઈ ૭૫ યોજન છે.

(૨) મધ્યમ મંદિરની લંબાઈ ૫૦ યોજન પહોળાઈ ૨૫ યોજન ઉચાઈ ૩૭૫ યોજનની છે.

(૩) જઘન્ય મંદિરોની લંબાઈ ૨૫ યોજન પહોળાઈ ૧૨૫ યોજન ઉચાઈ ૧૮૫૫ યોજનની છે.

ત્રણ લોકના સંયમી પુરૂષ સ્ત્રીની સંખ્યા ૮૯૯૯૯૯૯૭ આઠ કરોડ નવાણું લખ નવાણું હજાર નવસો સતાણું છે. શ્રુત જ્ઞાન શાસ્ત્રોનાં પઠોની સંખ્યા ૧૧૨૮૩૫૮૦૦૫ એક અબજ બાર કરોડ ત્રાશી લાખ અઠાવન હજાર પાંચની છે.

આવી રીતે દેવ	શુર	શાસ્ત્ર
જિનપ્રતિમા	સંયમીજનો	શ્રુત શાસ્ત્રના પઠો
૬૨૫૫૩૨૭૬૪૮	૮૯૯૯૯૯૯૭	૧૧૨૮૩૫૮૦૦૫

આ સર્વને મન વચન કાયે કરીને મારા કોટી નમસ્કાર છે.

ઉપર જણાવેલ દેવ શુર શાસ્ત્રના આ પ્રમાણે દરેક જૈન સવારમાં મનમાં સંકલ્પ કરી મન વચન કાયથી કોટી નમસ્કાર કરવાથી અતીશય પુન્યનો લાભ મળે છે.

જૈન પ્રતિમાની ઓળખાણ શું ?

જૈન પ્રતિમા ખણાસન અને પદ્માસન હોય પદ્માસન પ્રતિમામાં પદ્માસન ઉપર હાથ હોમ છે જ્યારે બૌદ્ધ ધર્મની પ્રતિમા પદ્માસનમાં હાથ ઉપર હાથ નથી હોતા. આ તફાવતથી જૈન પ્રતિમા ઓળખાય છે.

જૈન પ્રતિમાનો ચાર પ્રકાર છે.

અરહંતની પ્રતિમા સિદ્ધની પ્રતિમા તીર્થંકરની પ્રતિમા તે મૂનીની પ્રતિમા.

- (૧) અરહંતની પ્રતિમા ઉપર કોઈ ચિન્હન હોય તે
- (૨) સિદ્ધની પ્રતિમા ખણાસન મનુષ્ય આકાર રૂપિ પોલી હોય તે.
- (૩) તીર્થંકરની પ્રતિમા જેની ઉપર ચોવીશ ચિન્હ પ્રતિમા ઉપર હોય તે.
- (૪) મૂનીની પ્રતિમા જેના હાથમાં કે મંડળને પીછી હોય તે.

ઉપર પ્રમાણે દેવ શુરની ઓળખાણ આપી. શાસ્ત્ર જૈનતા હોય તેમાં વિતરણતાના પોષક લખાણો હોય તે જૈનતા શાસ્ત્રો છે અથવા મહાવીર ભગવાનની વાણી ખરી તેમાંથી ગૌતમ સ્વામીએ શાસ્ત્રો રહ્યા તે બધા જીવવાણી શાસ્ત્રો જૈન શાસ્ત્રો છે.

‘જય મહાવીર’

૧૪]

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રકાર

અખિલ ભારતીય જૈન સમાજની ધાર્મિક શિક્ષક સંસ્થા શ્રી જૈન શ્રવેતામ્બર એજ્યુકેશન બોર્ડ-મુંબઈ

પ્રકાશનાર્થે

૭૦મી ધાર્મિક પરીક્ષાઓનું પરિણામ

ભારતભરમાં જૈન ધાર્મિક શિક્ષણના પ્રચારાર્થે આ સંસ્થા છેલ્લા ૭૦ વર્ષથી વાર્ષિક પરીક્ષાઓ યુનિવર્સિટીના ધોરણે લેવામાં આવે છે. ભારતના ૪૩ સેન્ટરોમાં તા ૧૬મી જાન્યુઆરી ૧૯૭૮ના ૭૦મી ધાર્મિક પરીક્ષા લેવાઈ હતી. પરીક્ષામાં કુલ ૨૪૬૫ વિદ્યાર્થી ભાઈ-બહેનો અને સાધ્વીજીઓ ભેગા હતાં. તેમાંથી ૨૧૩૩ પરીક્ષાર્થીઓ ઉત્તિર્ણ થતાં ૮૫ ટકા પરિણામ જાહેર કરવામાં આવ્યું છે. દરેક ધોરણમાં પ્રથમ પાંચ ઇનામો ઉપરાંત પોસ્ટહાઉસ ઇનામો કુલ રૂા. ૩૬૭૪-૦૦ના ફાળવવામાં આવ્યા છે.

સર્વ પ્રથમ નંબરે ઉત્તિર્ણ થનારના ઉલ્લેખનીય નામો આ પ્રમાણે છે.

ધોરણ	નામ	ગામ	ગુણ	ઈનામ
સંસ્કૃત વિશારદ	નાનાલાલ ઘેલાભાઈ શાહ	મુંબઈ	૧૫૩-૨૦૦	૧૦૧-૦૦
તત્ત્વજ્ઞાન વિશારદ	મહેશભાઈ ફાંખલાલ શેઠ	,,	૮૫-૨૦૦	૧૧-૦૦
પ્રાકૃત વિશારદ	દિવ્યકાન્ત એમ. શાહ	ખંભાત	૯૧-૨૦૦	૧૧-૦૦
કર્મ વિશારદ	લલીતકુમાર સોમચંદ શાહ	પાલી	૧૭૨-૨૦૦	૧૦૧-૦૦
નિનિત	ગિરીશ શામળભાઈ મેશેરી	નાગલપુર	૭૨-૧૦૦	૫૧-૦૦
ધોરણ-૬ઠું	અશ્વિંદાબેન બાબુભાઈ શાહ	ખંભાત	૯૮-૧૦૦	૪૫-૦૦
ધોરણ-૫મું	કોકીલાબેન ચંપકલાલ મહેતા	મુંબઈ	૮૬-૧૦૦	૪૧-૦૦
ધોરણ-૪થું	પુષ્પાબેન તારાચંદ એસવાલ	પુના	૯૦-૧૦૦	૩૦-૦૦
ધોરણ-૩જું	મંદાબેન શંકરલાલ શાહ	ગોધરા	૮૬-૧૦૦	૩૧-૦૦
ધોરણ-૨જું	પ્રબોધચંદ્ર બાબુલાલ સંઘવી	પાલનપુર	૮૮-૧૦૦	૨૫-૦૦
ધોરણ-૧જું	કંચનબેન બાબુલાલ શાહ	અમદાવાદ	૮૭-૧૦૦	૧૮-૦૦

આગામી ૭૧મી પરીક્ષા જાન્યુઆરી ૧૯૭૯માં બીજા અઠવાડિયામાં લેવામાં આવશે.

શ્રી જૈન શ્રવેતામ્બર એજ્યુકેશન બોર્ડ,
૨૦, ગોડોલી બિલ્ડીંગ, ૨૧૬-એ. ક્રીકા સ્ટ્રીટ,
વિજયવલ્લભ ચોક, મુંબઈ-૪૦૦ ૦૦૨.
ફોન નં. ૩૩૩૨૭૩
તા. ૧૦-૮-૧૯૭૮

જિ. ભવદીય,
નગીનદાસ જસરાજ શાહ
કાર્યાલય મંત્રી

“વિદ્યાલય દર્શન”

શ્રી મહાવીર જૈન વિદ્યાલયના પૂર્વ વિદ્યાર્થીઓનું સંગઠન એલડ બોયઝ યુનિયને “વિદ્યાલય દર્શન” નામક માસિક મુખપત્ર શરૂ કરેલ છે. આ મુખપત્રના પ્રકાશનનો હેતુ અથલેખમાં જણાવ્યું છે તેમ, (૧) માતૃસંસ્થા શ્રી મહાવીર જૈન વિદ્યાલયના સંદેશવાહક રૂપે આ પૂર્વ વિદ્યાર્થીઓ અને આ પૂર્વ વિદ્યાર્થીઓ દ્વારા સમાજને માતૃ-સંસ્થાની પ્રવૃત્તિઓથી માહિતગાર કરવો. (૨) વિદ્યાલય પરિવારના ૪૫૦૦ કુટુંબો વચ્ચે કઠી રૂપ બનવું અને વિદ્યાલય પરિવારની પ્રવૃત્તિથી એક બીજાને માહિતગાર કરવા અને અન્યોન્ય ઉપયોગી થઈ શક્ય એવું માધ્યમ પુરૂ પાડવું અને (૩) વિદ્યાલય પરિવારના કેટલાય ભાઈઓ સારાં સ્થાને છે એનો ઉપયોગ માતૃસંસ્થામાંથી તાજેતરમાં છુટા થતાં વિદ્યાર્થીઓને સહાયરૂપ થવાનો છે. અત્રે એ નોંધવું રનપ્રદ ઘરે કે અત્યાર સુધીમાં શ્રી મહાવીર જૈન વિદ્યાલયમાંથી ૪૫૦૦થી વધુ વિદ્યાર્થીઓ છુટા થયા છે. એ દૃષ્ટિએ આ માસિક મુખપત્રનું પ્રકાશન આવકાર્ય બની રહ્યું છે. તંત્રીઓ તરીકે શ્રી હીમતલાલ શાનિકાલ ગાંધી અને શ્રી પન્નાલાલ નસિકલાલ શાહ છે.

આધ્યાત્મિક ધર્મ પ્રેમીઓને

અમૂલ્ય ભેટ

૧ યોગ દ્રષ્ટિ સમુચ્ચય, ૨ કારુણ્યપ્રભા, ૩ મંત્ર વિજ્ઞાન અને સાધના રહસ્ય, ૪ આત્મજ્ઞાન પ્રવેશિકા, ૫ જૈન દર્શનમાં કર્મવાદ, ૬ આત્મા, ૭ જીવન સંજીવની, ૮ સમ્યક સાધના.

ઉપરના પુસ્તકો સિલકમાં હશે ત્યાં સુધી આપવામાં આવશે. ૪ રૂપિયાના સ્ટેમ્પ ચોકસતારને પુ. મોકલવામાં આવશે. જેને જે રૂચીકર હોય તે જ મંગાવે; સરનામું ગુજરાતીમાં સાફ અક્ષરે કરવું.

મણિબહેન પ્રભાશંકર શેઠ

જૈન પોપઘ શાળા

શક્તિ પ્લોટ, મોરબી (સૌરાષ્ટ્ર)

No. Reg. B.V.-37

સંયમ છે સુખકારી !

(હુહા)

ધન્ય વિરાગી, મોહને ત્યાગી, વંદન કરીએ આત્મ પ્રકાશી,
મહા પંથના બને ભાગી; ભવાંતરની બ્રમણા ભાંગી;
આત્મ જાગી સંયમ રાગી, નોખત વાગી, લગની લાગી,
જય જય જય હો વિતરાગી (૨).... જય જય જય હો વિતરાગી (૨)...

(રાગ :- મેલી દીયોને ગિરધારી રે મારગડા મારા...)

સંયમ છે સુખકારી રે,

પ્રાણી રે વહાલા,

સંયમ છે સુખકારી....

ખારા સમદર સમ આરે સંસાર છે,

સંયમ ધન રસ વહાણી રે પ્રાણી રે વહાલા;

સંયમ છે સુખકારી....૧.

સંયમમાં જેનું મનહું રે મોહયું,

કરમ બંધન એણે તોડયું રે પ્રાણી રે વહાલા;

સંયમ છે સુખકારી....૨.

વાતો કરવી સાવ સહેલી છે ભાઈઓ;

વાતો કરવી સાવ સહેલી છે બહેનો;

પ્રત્યક્ષ નહિ પરિમાણી રે પ્રાણી રે વહાલા,

સંયમ છે સુખકારી....૩.

મોહ માયામાં સૌ ઘેલા થયા છે.

બુદ્ધિએ આંખો ઉઘાડી રે પ્રાણી રે વહાલા;

સંયમ છે સુખકારી....૪.

જ્યોતિષને આજ ભાવે સન્માનું

ધન્ય ધન્ય એ અવતારી રે પ્રાણી રે વહાલા;

સંયમ છે સુખકારી....૫.

ફાલગુન કોરપોરેશન

૧૧૨, ડી'સોજા સ્ટ્રીટ,

સુ'ખ-૪૦૦૦૦૩.

રચયિતા,

ચીમનલાલ એમ. શાહ 'કલાધર'

(પાલીતાણાવાળા) મુંબઈ

પ્રકાશક : જયંતીલાલ મગનલાલ શાહ, શ્રી જૈન ધર્મ પ્રસારક સભા-ભાવનગર.

મુદ્રક : કૃત્યંદ બોડીદાસ ગાંધી, શ્રી અરુણોદય પ્રિન્ટીંગ પ્રેસ-ખારગેઈટ, ભાવનગર ફોન : ૪૬૪૦